

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۲ می ۲۰۲۳

دفاع از منافع و سیاست طالب به وسیله...؟؟؟

دوشنبه- ۱۱ ثور ۱۴۰۲ - کابل: امروز ۱۱ ثور برابر با اول ماه می یعنی روز همبستگی مبارزاتی جهانی طبقه کارگر است. نخست می خواستم این روز را به کارگران سراسر جهان و طبقه کارگر جوان افغانستان تبریک گفته، به یادداشتن ادامه دهم، اما هر چه جست و جو کردم بعد از فاجعه خونبار ثور ۱۳۵۷ و پی آمد های خونبارتر آن از تجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی گرفته تا تجاوز امپریالیسم امریکا و کلیت ناتو، و از حاکمیت دزدان جهادی گرفته تا حاکمیت دوباره طالب، نه تنها نکته مثبتی در باب بهبود نقش مبارزاتی و رفاه عمومی طبقه کارگر نیافتم، بلکه بازی کثیف و جنایات لگام گسیخته ای را که نوکران سوسیال امپریالیسم شوروی زیر نام طبقه کارگر انجام دادند و انتقام دهشتناکی که ارتجاع هار مذهبی از آن طبقه و ایدئولوژی رهنمایش گرفته و می گیرد، نه تنها حرفی برای تبریک نگذاشت بلکه جای دارد، با صدای بلند حالت نزع کیفی این طبقه را در افغانستان به پرولتاریای جهانی تسلیم نیز بگویم، چه به نظر من تلفاتی را که طبقه کارگر کشور، پیشاهنگان و ایدئولوژی دوران ساز آن در طی بیش از ۴ دهه جنایت از طرف جمیع دشمنان مردم ما از نوکران روس گرفته تا جهادی ها و طالب و تمام اشغالگران دور و نزدیک متحمل شده اند، در صدر تمام قربانیان ۴ دهه اخیر قرار می گیرند. - برگردیم به یادداشت امروز:

۱- احتمالاً شما هم از طریق رسانه ها مطلع شده باشید که از امروز به میزبانی "ملل متحد" و شخص سر منشی آن، کنفرانس دو روزه ای در دوحه پایتخت قطر برگزار می گردد که در آن به علاوه ۱۵ عضو شورای امنیت به شمول اعضای دایم آن، نهاد ها و سازمانهای دیگر جهانی شامل "سازمان همکاری اسلامی، سازمان همکاری شانگهای، اتحادیه اروپا" و برخی کشورها " پاکستان، ایران و قطر" و نهادهای دیگر که تعداد جمعی آنها به ۲۵ نمایندگی می رسد، نیز شرکت می ورزند.

۲- یکی از نکات ظاهراً مهمی که "ملل متحد" می خواهد به دفعات آن را تکرار نماید، عدم دعوت از طالب و نظام ملاسالار در این کنفرانس دو روزه می باشد. علت تأکیدات مکرر "ملل متحد" بر عدم دعوت از طالب، در واقع چارزانو نشستن دیروقت آن سازمان بعد از باد گندی که "آمینة محمد" بیرون داد، است.

۳- تا جایی که سخنگویان "ملل متحد" و شخص سرمنشی آن اعلام داشته اند، این کنفرانس با تمام طول و عرض خود، تلاشی است جهت یافتن راهی جهت حل مشکل "جامعه جهانی" با طالب و نظام ملاسالار و تثبیت یک تعامل سازنده و جهانی تا از یک سو مردم افغانستان را تنها نگذاشته باشند و از جانب دیگر تسلیم طالب هم نگردند.

۴- فخر فروشی هائی که "ملل متحد" جهت عدم دعوت از طالب و نظام ملاسالار می نماید، در واقعیت چیزی بیش از خاک زدن به چشم مردم سراسر جهان نیست. چه در حالی که در یک کنفرانسی نمایندگان امریکا که قدرت را به طالب سپرده اند، نمایندگان پاکستان که طی بیش از ۲۰ سال واسطه انتقال قدرت بوده اند، نمایندگان چین که با دهان باز منتظر قورت دادن لقمه افغانستان اند، نمایندگان روسیه که می خواهند طالب را چون سگ زنجیری به جان امپریالیسم امریکا و شرکایش بیندازند، رژیم ولایت فقیه که آزمندانه منتظر مقدار خیرات و صدقات از پارچه پارچه شدن افغانستان اند و بقیه نهاد ها و کشور های آزمند وجود داشته باشند؛ چی نیازی باقی می ماند که در همچو کنفرانسی یک طالب گوش بریده نیز شرکت بورزد و با هر بار دهن باز کردن، بر گنبدیگی بادی که "امینه محمد" بیرون داد، بیفزاید. یکی از دلایل این عدم صداقت شرکت کنندگان و فروش مردم افغانستان به طالب، صحبت در پشت درهای بسته می باشد تا هیچ کس نداند که کدام کشور و یا نهاد، بیشتر از دیگران به دفاع از سیاست ها و منافع طالب گلو پاره کرده است. چه در صورتی که برگزار کنندگان این اجلاس دو روزه قصد خیانت به مردم افغانستان را نمی داشتند، هیچ نیازی نبود تا در پشت درهای بسته صحبت نمایند. آنها در موجودیت دوستان طالب در جلسه، چیزی برای پنهان کردن از آنها ندارند، هدف آن است تا مردم نداند که "کدام کشور و کدام نهاد بیشتر به خاطر طالب گلو پاره نمود".

هموطنان گرامی!

بزرگ شدن و زیستن در بطن یک مدنیت پارینه اگر هیچ امتیازی با خود نداشته باشد حد اقل این امتیاز را دارد که انسانهای ساکن آن مدنیت، بخش هائی از تجارب پر بار شان در بستر تاریخ را با ضرب المثل ها و وجیزه ها از خود به یادگار گذاشته اند، از جمله "هیچ کس نخارد پشت من، جز سر انگشت من".

وقتی به اوضاع کنونی کشور نظر می اندازیم و در یک طرف طالبان و نظام ملاسالار را می بینیم که به مانند گرگان درنده، دهن باز کرده و می کوشند تا پیکر خونین کشور و مردم آن را به جسد بیروچی مبدل سازند و در طرف دیگر سایر دشمنان مردم ما را می بینیم که با هزاران چال و نیرنگ تلاش دارند تا ضمن تقویت این گرگان درنده مردم ما را از مبارزه به خاطر زنده ماندن و بقای شان با فریب بازدارند، تنها چیزی که برای ما می ماند همان "هیچ کس نخارد پشت من ... می باشد".

هموطنان گرامی!

به شهادت تاریخ، کشور و مردم ما در طول تاریخ ۵ هزار ساله این کشور بارها و بارها در چنین مصیبت هائی که بودش را زیر سؤال برده است مواجه شده است. باز هم به شهادت تاریخ مردم فقط زمانی قادر شده اند بود شان را تثبیت نمایند که به جای نگاه به بیرون، با اتکاء به نیروی خود، عزم شان را جزم و در تقابل با دشمنان بود افغانستان مستقلانه قرار گرفته اند. لازم به تذکر نیست که موجودیت فعلی کشور، نشان و علامت درستی همان مشی و همان خط جاویدان "اتکاء به نیروی خود" می باشد.

بیائید به جای آن که در انتظار نتایج گویا مثبت از تجمعاتی از نوع جلسه کنونی دوحه باشیم، به طرف همدیگر دست مؤدت، دوستی و همکاری دراز نموده، مشترکاً نبرد سرنوشت ساز علیه طالب و حامیانش را سازماندهی و عملی نمائیم.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!